

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 766. An ab executore, antequam officium suum aggrediatur, exigendum juramentum, satisdatio, cautio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

denominato non potente vel nolente exequi, utpote ad quem tanquam Judicem ordinarium eo casu pertinet munus executoris delegare illud alteri, habet communis sententia & praxis, & juxta illam id astruit. de Lugo. l. c. num. 330. cum Sanch. l. c. du. 42. num. 16. & in genere id semper posse executorem legitimum, ait Muller. in ff. de acquir. velomit. hered. ib. 32. Executor vero testamentarius (idem videtur de dativo) utpote qui respectu executionis sibi oblata & commendata non sunt Judices ordinarii, & in quibus videtur industria personæ electa, alteri id munus delegare seu committere nequeunt. de Lugo. num. 328. cum Sanch. potest tamen, ut Idem cum eodem, executor talis negotium aliquod particulare alibi exequendum committere alicui alteri. Unde jam etiam munus illud ad heredem suum non transmittit. Sylv. v. testamentum. 2. q. 4. Lugol. c. Pirh. num. 133. Arg. c. 2. §. sane. h. t. in 6. juncta Gloss. communiter recepta. Et quamvis quoque onus personale executoris non transeat ad ejus heredes, ut Pirh. cum Anchar. in cit. t. 2. q. 7. transeunt tamen in eum obligationes, quas in exequendo contraxit. v. g. quia damnum intulit, ut Idem cum Bartol. in l. a filio. ff. de adm. & cib. legat. Quod si tamen etiam quis designatus est executor, non ratione personæ, sed ratione dignitatis. v. g. Archiepiscopo Trevirensi, qui aliàs non erat propinquus testatoris, transit hoc munus ad successorem in dignitate Lugo. l. c.

Quæst. 766. An ab executore, antequam officium suum aggrediatur, exigendum juramentum, satisfactio & cautio?

Resp. quamvis juramentum, quo promittant se bona fide ac diligenter administraturos hoc suum officium, exigendum ab executoribus velit Jo. de Arena. de commiss. num. 24. apud Muller. l. c. hanc tamen sententiam lege destitui apud eundem ait Lauterb. de execut. ult. vol. c. 9. num. 11. Ubi etiam, licet in multis assimilentur tutoribus & curatoribus, non tamen tenentur de fideli executione satisfacere vel cavere Muller. l. c. citatis. l. 21. §. 4. de annal. legat. l. 26. §. quando dies legat. ac præcipue l. 28. & 49. c. de Episc. & Cler. quæ etsi pium executorem diligentissime instituunt, in iis tamen de hac satisfactioe & cautione altum silentium.

Quæst. 767. Intra quod tempus voluntas defuncti mandanda executioni, & quæ pœna negligentia in hoc commissa?

I. **R**esp. ad primum: si tempus hoc determinatum à testatore, ultra illud differre non licet executionem; pro lege enim tenenda est voluntas testatoris juxta *novell. 22. c. 2.* tempus tamen illud prævenire licet; quia id non est contra voluntatem testatoris; nisi forte is aliud expressè disposuisset. Abb. in c. 3. h. t. Molin. d. 251. num. 1. Pirh. h. t. num. 119. Wiestn. 288. cum communi. Incipit autem hoc tempus à die scientiæ mortis & aditæ hereditatis, ante quam executioni testamenti locus non est. l. 3. §. si quis heredi ff. de stat. liber. Abb. in c. 3. h. t. num. 10. Covar. *ibidem*. num. 1. Pirh. l. c. si autem testator tempus certum non determinavit, tenetur executor quam primum post aditam hereditatem cessante impedimento exequi ultimam voluntatem. Abb. in c. si heredes. h. t. num. 5. Covar. num. 4. Sylv. v. testam. 2. q. 6. Pirh. l. c. Laym. l. 3. tr. 5. c. 11. num. 12. Arg. l. 47. ff. de

legat. 1. ubi expressè præcipitur, ut legata sine mora præstentur. ex ea etiam ratione; quod legatarius mox ab adita hereditate evadat dominus legati. Unde etiam Sylv. Laym. & c. censent executorem peccare mortaliter, si ex negligentia executionem diu differat. His non obstantibus, ut paulo post dicitur, quod executoribus ad causas profanas annus, ad causas pias sex menses concedantur; cum tempus illud solum præfiguratur ad incurrendas penas, si intra illud executores exequi negligant. Unde

2. **R**esp. ad secundum: si executor semel monitus à Judice sive ecclesiastico sive laico (uti moneri potest & debet, ubi negligens est) intra annum non implet voluntatem defuncti, potestas exequendi devolvitur ab Episcopo eo anno elapso, præsertim quò ad causas pias, ut expressè habetur. *novell. 131. c. 11.* Covar. in c. 3. h. t. num. 8. Abb. num. 11. Reiffenst. num. 797. Pirh. num. 119. An verò sufficiat ad hanc devolutionem evitanda, opus executionis esse inchoatum intra annum; an verò requiratur esse etiam absolutum, non convenit inter AA. posterius tenent cum Gl. in cit. c. 3. v. intra annum. Jo. And. & alii apud Fagn. *ibid.* num. 7. quod ipsum tamen cum Fagn. bene limitat Pirh. nisi opus sit ita magnum, ut intra annum compleri nequeat; eò quod tunc subit justa causa, ob quam Episcopus tempus prorogare potest. Prius absolute tenet Abb. num. 9. De cætero, etsi valde probabile sit, hoc tempus à jure vel homine statutum executori esse continuum, & currat etiam ignorantia & impedio, ut tenent Durand. in specul. l. 7. p. 2. tit. de instrum. addit. §. 13. num. 39. cum præfixum sit, non in odium negligentia, sed in favorem eorum, quibus in testamento aliquid relictum. contrarium tamen tanquam probabilius cum Abb. *in c. cum esse. h. t. num. ult.* Covar. in c. 3. h. t. num. 3. & 4. Barbof. in collectan. *ibid.* num. 3. tenet Pirh. h. t. num. 122. ex ea ratione: quod dum tempus non præfixum in merum favorem alterius, sed simul in pœnam negligentia, uti in præsentem contingit, legitime impedito non currit. Insuper executor perdit omne id, quod ei aliàs competit, sive hereditas, sive legatum sit, cum omnibus fructibus; Molin. cit. d. 251. num. 3. Covar. in c. cum heredes. h. t. num. 6. Pirh. num. 126. (ubi etiam, quod ut in continente privetur illis, requiratur bina monitio) Wiestn. l. c. juxta expressum textum. *Arb. hoc. amplius. de fideicom. & cit. c. si heredes.* quamvis, ut Pirh. & Wiestn. Secundum aliam non minus verisimilem interpretationem ejusdem *cap.* traditam ab Abb. *ibid.* num. 5. & Covar. num. 4. hæres rebus hereditariis interdicatur, quousque voluntatem defuncti impleverit. Excipi tamen à pœna privationis totius hereditatis ob dictam negligentiam executionis heredes necessarios, utpote quibus, etsi negligentes sint, etiam quò ad legata pia exequenda; saltem sua portio legitima, veluti iis, non ex voluntate testatoris, sed ex dispositione juris, & quasi jure natura debita, non sit auferenda, tradunt Abb. l. c. num. 8. Covar. num. 4. nisi forte, ut Pirh. hereditas sit talis, qua dividi non potest. v. g. sit regnum vel ducatus. Sed neque solus hæres, dum ipse & executor, sed etiam quilibet alius executor in illo casu negligentia privatur omnibus in testamento ei relictis, & insuper privatur munere executoris, ut Pirh. n. 128. cum Sylv. Molin. Covar. Etsi autem hæc pœna ipso jure incurrat, requiritur tamen ad executionem illius declaratio & sententia condemnatoria, ac proinde ante hanc non obligatur in conscientia. Covar.